

עת"א 20617/10/18 - מיכאל כהן נגד הממונה על עבודות השרות - מחוז דרום

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי
בירושלים

עת"א 20617-10-18

תאריך: ט"ו חשוון תשע"ט, 24 אוקטובר 2018

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

בעניין:

מיכאל כהן

ע"י ב"כ עו"ד אהרן עמר

נגד

הממונה על עבודות השרות - מחוז דרום
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

העותר

המשיבה

החלטה

1. החלטה בעתירת אסיר כנגד החלטת הממונה על עבודות שירות מיום 1.8.18 שהורה על הפקעת, ועל ריצוי יתרת עונש המאסר שהוטל עליו (102 ימים) מאחורי סורג ובריה.

2. על פי הבקשה המקורית, נגזרו על העותר חמישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. יוטעם, שכבר בשלב זה אין הבקשה מדויקת, באשר מלמד ניתוח גזר הדין בת.פ. 67691-07-17 שעל הנאשם הושתו ביום 7.1.2008 חמישה וחצי חודשי מאסר, המורכבים מארבעה חודשים בגין העבירה נשוא אותו הליך והפעלת תנאי במצטבר - חודש וחצי. בתוך כך יוער, שגם בהליך הקודם נגזרו על העותר עבודות שירות אשר, לדברי המשיבה, רוצו אגב התייצבות לא סדירה, ולמרות זאת, לא הופקעו - סעיף 4 למכתב הממונה מיום 31.7.18.

3. הטעם המרכזי שפורט בבקשה הינו, כי לאחר שהתחיל העותר לרצות את עבודות השירות, והמדובר כבר במקום ההשמה השני רק בהליך זה (לאחר שמטעמים שונים לא ריצה את מלוא התקופה במקום המקורי), גילה שחיתויות. לאחר שנחשפו, החלו לטענתו האחראים עליו באותו מקום להלך אימים עליו, כלשון הבקשה, והגישו דיווח כוזב לפיו מתנהג העותר כלפיהם באגרסיביות - ראה סעיפים 5 ו-6 לעתירה.

4. כבר בתחילת הדיון טענה ב"כ המשיבה שהחסיר העותר 71 יום מהתקופה, ובסה"כ עבד 44 ימים. בנקודה זו, ניתן ביטוי גם לעמדת בית המשפט, לפיה ללא כל קשר לטענתו הבלתי מוכחת של העותר להתנכלות כלפיו לאחר חשיפת שחיתויות, ריצוי בלתי סדיר של התקופה, ובפרט אם המדובר בהחסרת ימים משמעותית, די בכך כדי להביא לדחיית העתירה. בהמשך לכך, עבר בית המשפט למתכונת דיונית שתאפשר בירור מוקפד של הנושא. נתבקש העותר לתצהיר, נתקבלה תשובת המדינה ובית המשפט אף איפשר לעותר לפנים משורת הדין, תשובה לתגובה, ועתה הכל בפני בית המשפט.

5. כבר מתצהיר העותר שהוגש לאחר הדיון נלמדת הבעייתיות. סעיף 5 המתייחס למקום העבודה הראשון, בית אבות בקטמון, מלמדנו שמתוך 50 ימים ריצה העותר, לשיטתו הוא, 24 ימים [החל את עבודתו ביום 12.3.18 עד שהופסקה ביום 29.4.18]. אין בנמצא כל אסמכתא העשויה להוות הצדק מינימאלי לכך, שנעדר מעל 50% מהימים במקום (כגון אישור מטעם הממונה, שלכל הפחות ידע, ולמעשה נדרשת הייתה הסכמתו, וכל כיוצא בזה).

כבר בשלב זה אקבע, שדי היה בכך כדי להביא לדחיית העתירה. ומה גם, שאין העתירה משקפת כראוי את הדברים.

6. סעיף 11 לתצהירו מלמד על קורות מקום העבודה השני אליו עבר העותר. בין היתר, לדבריו, במשך למעלה מעשרה ימים המתין בבית להוראות המשיבה ביחס לבקשתו לשיבוצו במקום עבודה חלופי נוסף, ואבהיר שעל הפרק מקום עבודה שלישי, במקרה הטוב. גם כאן אין בפניי דבר במסמכים הנ"ל.

7. לתצהירו צירף העותר כרטסות. לא לחלוטין עלה בידי להבין, אך, מכל מקום, נוכח האמור לעיל, לא יהא בכך עוד כדי לשנות. על פי תצהיר העותר עצמו, נעדר מהעבודה בהיקף שלא ניתן לקבלו. תגובת המשיבה אליה מצורף גם מכתב הממונה מיום 17.10.18, מלמדנו על קשיים רבים ומתמשכים ועל היעדרויות בהיקף שאף עולה על אלה שבתצהיר העותר עצמו. לא מצאתי טעם לחזור על כל שפורט באותו מכתב, ואך אציין, שאינני רואה סיבה מדוע לא אעמיד את הממונה בחזקתו, שדבריו מבוססים. מעל הצורך אזכיר את חזקת תקינות עבודת הרשות, ראה ע"מ 6823/10 מתן שירותי בריאות בע"מ נ' משרד הבריאות (28.2.2011) וכן ע"מ 343/09 הבית הפתוח בירושלים לגאווה ולסובלנות נ' עיריית ירושלים (14.9.2010). בפרט מצאתי לציין, את האמור בסעיף 1 למכתב הנ"ל, לפיו, הושתו על הנאשם עבודות

שירות גם בגזר דין קודם, וכנראה המדובר, למעשה בשניים קודמים, וגם שם לקתה הדרך בה רוצה העונש, בהיעדרויות בהיקף משמעותי וללא הצדקה.

8. ריצוי תקופת מאסר בעבודות שירות, מהווה פריבילגיה, שאין לה מקום, ביחס לנאשם שאינו ראוי לכך [השווה - רע"ב 11160/07 **ביטון נ' מ"י**]. בנסיבות אלה, אף ללא קשר לנימוק שפורט בעתירה, חשיפת שחיתויות ע"י העותר, טענה הנעדרת ולו גם ראשית ראיה, שהיא אף תמוהה ביחס למי שמרצה עבודות שירות ומצוי במקום ימים לא רבים, דין העתירה לדחייה.

9. סוף דבר, העתירה - נדחית.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשע"ט, 24 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.